

Secció núm. 4 de la Sala Contenciosa Administrativa del TSJ de Catalunya

Via Laietana, 56, 3a planta - Barcelona
08003 Barcelona

Tel. 933440040
Fax: 933440076
A/e: salacontenciosa4.tsj.barcelona@xij.gencat.cat

NIG 1707945320218006739

Núm. Sala TSJ: RECUR - 1447/2022 - Recurs d'apel·lació - 308/2022 - H

Matèria: Personal Administración Local

Entitat bancària: **Banc de Santander**
Per a ingressos en caixa, concepte: 0939000089030822
Pagaments per transferència bancària: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274
Beneficiari: Secció núm. 4 de la Sala Contenciosa Administrativa del TSJ de Catalunya
Concepte: 0939000089030822

Part recurrent/sol·licitant/executant:	Part demandada/executada:
AJUNTAMENTE DE GIRONA	Ajuntament de Girona
Procurador/a: Ricard Simo Pascual, Ignacio De Anzizu	Procurador/a:
Pígem	Advocat/ada:
Advocat/ada:	

SENTÈNCIA NÚM. 1367/2025

President:

- Pedro Luis García Muñoz

Magistrats:

- Andrés Maestre Salcedo
- Jorge Rafael Muñoz Cortes
- Montserrat Raga Marimon

Ponent: magistrada Montserrat Raga Marimon

Barcelona, data de la darrera signatura electrònica

LA SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA (SECCIÓ QUARTA) ha dictat sentència en el present procediment interposat per la part apel·lant, el senyor representat per la procuradora senyora Irene Tena Haro i defensat per la lletrada senyora Gloria Samblàs González. La part apel·lada i adherida a l'apel·lació a l'Ajuntament de Girona representada per la procuradora Rosa Maria Triola Vila i defensat pel lletrat Josep Ballester Ortiz.

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

Ha sigut ponent la Magistrada senyora Montserrat Raga Marimon.

Fets

Primer. Sentència que s'apel·la

El jutjat contenciós administratiu num 1 de Girona va dictar sentència en el procediment abreuja't num 198/21 de data 7 de febrer del 2022 per la qual es desestima el recurs contenciós administratiu contra el decret de l'Alcaldia de Girona de 7 de maig del 2021 per la qual es desestimava el recurs de reposició interposat contra el decret desestimant la sol·licitud de perllongament del servei actiu fins a l'acompliment dels 70 anys.

Segon. La part demandada va interposar un recurs d'apel·lació, el qual es va admetre a tràmit amb trasllat a la part actora i apel·lada s'hi va oposar.

Tercer. Es va designar ponent a la Magistrada senyora Montserrat Raga Marimon. No es va obrir el procediment a prova i es va assenyalar el dia 20 de març del 2025 per a votació i decisió.

La ponent expressa, mitjançant aquesta sentència, el parer d'aquest Sala:

Raonaments jurídics

Primer.-Sentència que s'apel·la

Aquest recurs d'apel·lació té per objecte la sentència dictada pel Jutjat contenciós administratiu num 1 de Girona de data 7 de febrer del 2022 per la qual es desestima el recurs contenciós administratiu contra el decret de l'Alcaldia de Girona de 7 de maig del 2021 per la qual es desestimava el recurs de reposició interposat contra el decret desestimant la sol·licitud de perllongament del servei actiu fins a l'acompliment dels 70 anys.

La sentència esmentada és apel·lada per la part actora i per la part demandada.

Segon. Apel·lació presentada per la representació de l'Ajuntament de Girona . Cosa jutjada

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

La part demandada en el procediment de primera instància recorre la sentència dictada per entendre que no s'ha apreciat degudament l'excepció de cosa jutjada. La part apel·lada en aquest extrem, la recurrent en el procediment en primera instància, al·lega inadmissió de la pretensió ja que la sentència dictada no li és perjudicial. No obstant, s'ha de procedir a la seva admissió ja que la part demandada va plantejar una excepció processal en primera instància que va veure desestimada, i en aquest sentit sí que es veuria perjudicada a l'empara de l'article 85.4 LJCA, doncs en aquest aspecte li és desfavorable.

Per resoldre aquesta qüestió hem de tenir en compte que el recurrent, el senyor , era funcionari d'habilitació de caràcter nacional de l'Ajuntament de Girona, adscrit al lloc de treball d'interventor. En data 10 de desembre del 2019 va demanar la prolongació de la permanència en el servei actiu i per decret de 20 de gener del 2020 es va estimar parcialment concedint el perllongament fins assolir el període de cotització mínim exigint per la normativa de Seguretat Social per a l'accés a la jubilació ordinària.

Contra aquesta resolució es va interposar recurs de reposició el qual es va desestimar per decret de 23 de juny del 2020. Oberta la via judicial es va dictar sentència de data 27 de gener del 2021 estimant el recurs i acordant la nul·litat de l'acte amb retroacció de les actuacions amb la finalitat que l'Ajuntament adopti una resolució suficient motivada. Aquesta sentència considera que és contrari a l'ordenament el fet que la motivació individualitzada de la denegació es contingui en la resolució del recurs de reposició, però no va entrar a resoldre sobre si realment quedava justificada la denegació.

L'Administració en compliment de la sentència dictada pel JCA num 3 de Girona de 27 de gener del 2021, va dictar el decret és objecte d'aquest procediment, expressant la motivació de la denegació, resolució denegatòria que va ser novament recorreguda en via judicial.

La sentència dictada en primera instància va desestimar el recurs per considerar que la denegació estava degudament motivada i s'atenia a dret.

Per entendre la qüestió que es planteja ja hem vist que en el procediment abreuja num 203/20 tramitat davant del jca num 3 de Girona que tenia per objecte el decret dictat per delegació per la Regidora d'Hisenda i Règim Interior de 23 de juny del 2020 pel qual es desestimava el recurs de reposició interposat contra la resolució d'Alcaldia de 29 de gener del 2020 dictada també per delegació per la Regidora d'Hisenda i Règim Interior en què s'autoritzava el perllongament en el servei actiu del recurrent fins al compliment del període de cotització mínim exigint per la normativa de Seguretat Social per accedir a la jubilació ordinària.

La sentència esmentada va declarar la nul·litat del decret de 23 de juny del 2020 per ser dictat per òrgan manifestament incompetent i el decret de 29 de gener del 2020 per no estar degudament motivat argumentant que la motivació es

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

trobava en la resolució resolent el recurs de reposició la qual no es podia tenir en compte per ser dictada per òrgan mancat de competència.

Arran del dictat d'aquesta sentència, com ja hem manifestat, l'Administració va dictar un nou decret de 3 de març de 2021 desestimant el perllongament en el servei actiu del recurrent en el qual es fonamentava la denegació en l'informe emès per la cap de Recursos Humans de data 22 de febrer del 2021. Contra aquesta resolució es va interposar un recurs de reposició, el qual es va desestimar per decret de 7 de maig del 2021, sent l'acte objecte del recurs contenciós que s'ha seguit davant del jca num 1 de Girona i que ha finalitzat amb la sentència que s'apel·la.

La representació de l'Administració en el recurs seguit davant del jca num 1 de Girona va al·legar l'excepció de cosa jutjada per entendre que la sentència dictada el 27 de gener del 2021 ja havia examinat aquesta qüestió i la representació de la part recurrent s'hi va oposar. La sentència que és objecte d'aquesta apel·lació va entendre que no concorria la causa d'inadmissibilitat perquè estem davant d'un acte nou que admet ser impugnat i perquè no s'ha acreditat que la mateixa resolgués el fons de l'assumpte. I efectivament, hem de confirmar els arguments facilitats per la sentència que s'apel·la ja que la sentència dictada per jca num 3 de Girona de data 27 de gener del 2021 no entra a examinar la motivació continguda en la resolució de 23 de juny del 2020 resolent el recurs de reposició ja que la considera nul·la per manca de competència de l'òrgan.

Afegir que les al·legacions que la representació de l'Administració realitza sobre la manca de competència funcional de l'òrgan i la inadequació del procediment, no es poden tenir en compte en la mesura que no es van vehicular mitjançant la corresponent causa d'inadmissibilitat en la primera instància, quedant a la vegada resoltes quan considerem que el jutjat podia entrar a resoldre sobre la qüestió plantejada.

Tercer . Motius apel·lació de la part actora (senyor) i al·legacions de la part apel·lada.

La part apel·lant (senyor al·lega:

- a) No existència de desviació processal.
- b) No s'ha entrat en les veritables raons al·legades per la part actora consistents en la impossibilitat de dur a terme el control de la gestió econòmica financera i pressupostaria de l'Ajuntament ja que no es van poder finalitzar les tasques iniciades i malgrat haver finalitzat algunes s'han fet de manera superficial sense entrar en el fons de l'assumpte ja que la persona que ha pres el relleu, la viceinterventora no podia assumir les seves funcions i les corresponents a l'Interventor.
- c) Respecte a la necessitat d'abstenció en el procediment que ens ocupa, en relació al secretari de l'Ajuntament i de la cap de Serveis Humans

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

considera que no s'ha valorat degudament atès que no estem davant de diferències de criteri.

- d) Error en la valoració de la manca de desviació de poder.
- e) I que la sentència d'instància es fonamenta en un informe per qui diu ser la interventora que no compta ni amb data ni amb signatura que no formava part de l'expedient administratiu i que a més ha estat realitzat per una persona que es veuria afectada en el seu lloc de treball ja que és la Interventora actual.

La part apel·lada (Ajuntament de Girona al·lega :

- 1. La part apel·lant està introduint en l'apel·lació noves qüestions que no es van al·legar en la instància com la insuficiència dels informes fiscalitzadors fets per la viceinterventora i la seva manca de preparació i l'autenticitat de documents que es van aportar a l'acte de la vista i no es van impugnar.
- 2. Respecte la recusació res s'al·lega sobre el moment de plantejar-la i no es proven els motius
- 3. S'ha realitzat una valoració adequada de la prova en relació a la motivació de l'acte, tenint per no impugnat l'informe aportat a l'acte de la vista malgrat no estar signat.
- 4. 4. No existeix cap vulneració del principi d'igualtat en relació al càrrec o lloc de treball del Tresorer atès que les circumstàncies fàctiques no eren les mateixes.
- 5. Manca de desviació de poder.

Quart. Desviació processal

El primer motiu d'apel·lació de la representació del senyor és el fet consistent en la manca d'encert per part de la jutgessa a quo respecte als arguments donats per desestimar la pretensió d'indemnització pretesa per la part actora. La part actora en la seva demandada demana que s'ordini la readmissió immediata i la rehabilitació com a funcionari de carrera del recurrent i si no fos possible que es condemni a l'Administració a reparar els danys i perjudicis causats a l'actor en quantia econòmica a determinar en fase d'execució de sentència.

Al respecte la sentència qualifica de desconcertant la pretensió subsidiària de reparació dels danys i perjudicis en el supòsit de no ser possible la readmissió i la desestima per desviació processal. La part apel·lant al respecte manifesta que la sentència confon l'acte objecte de recurs amb l'objecte del recurs constituït aquest per les pretensions de les parts. No obstant, i a l'empara del que es disposa a l'article 71 LJCA l'objecte del recurs ho és l'acte que es recorre. Respecte del mateix la part actora ha de demanar la seva nul·litat o anul·labilitat

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

(fonamentada en els motius que consideri adients (els quals poden ser diferents dels al·legats via administrativa d'acord amb l'article 56.1 LJCA) i a la vegada també pot pretendre el reconeixement i el restabliment d'una situació jurídica individualitzada.

En aquest sentit la STS de 20 d'octubre del 2020 ens diu “tipos de indemnización en el orden contencioso administrativo

A tenor del contenido y las diferencias conceptuales advertidas entre la sentencia dictada en el recurso contencioso administrativo y la dictada en apelación, debemos hacer una imprescindible diferenciación inicial sobre los tipos de indemnización que pueden pretenderse en nuestro orden jurisdiccional.

La indemnización de daños y perjuicios que se puede solicitar en un recurso contencioso-administrativo puede constituir o bien la pretensión principal y autónoma deducida en un proceso, consecuencia de los daños y perjuicios ocasionados por el funcionamiento de los servicios públicos (artículo 106.2 de la CE), o bien puede constituir una pretensión accesorio a la pretensión principal de nulidad, como una medida adecuada para el pleno restablecimiento de una situación jurídica individualizada (artículos 31.2 y 71.1.b) de la LJCA).

En el primer caso, nos encontramos ante el ejercicio de una pretensión independiente, es el caso de la responsabilidad patrimonial, en el que, como es natural, debe de haberse formulado previamente, ante la Administración Pública, la correspondiente reclamación. Y el recurso contencioso administrativo, debe versar, por tanto, sobre la propia concurrencia de los requisitos de la responsabilidad patrimonial, y la determinación y cuantificación de los daños y perjuicios irrogados.

En el segundo caso, por el contrario, estamos ante una pretensión subordinada, accesorio a la nulidad del acto administrativo impugnado. Por ello, esta pretensión de indemnización de daños y perjuicios puede hacerse directamente ante el órgano judicial contencioso-administrativo, toda vez que nos encontramos ante el único medio de restablecer plenamente la situación jurídica que el acto administrativo que se anula, había vulnerado, incluso puede solicitarse en el momento procesal de vista o conclusiones, según permite el artículo 65.3 de la LJCA.

En este sentido venimos declarando, por todas Sentencia de 22 de septiembre de 2003 (recurso de casación nº 8039/1999) que « la solicitud de indemnización de los daños y perjuicios constituye una pretensión singularizada en la LJCA por un régimen especial, conforme al cual puede interesarse, desde el principio, en vía administrativa, o puede también acumularse en la vía jurisdiccional tanto a una pretensión de anulación de un acto administrativo como a una pretensión de cese de una actuación administrativa material constitutiva de vía de hecho. Y ello no sólo en la demanda, como medida adecuada para el restablecimiento de una situación jurídica individualizada, conforme a los artículos 41 , 42 y 44 de la Ley de la Jurisdicción de 1956 (arts. 31.2 y 34 LJCA de 1998), sino incluso incorporando la petición en el momento de la vista o de las conclusiones, según el artículo 79.3 LJ de 1956 (art. 65.3 LJCA de 1998). Posibilidad esta que responde a la concepción que tiene la Ley de la petición de indemnización de daños y perjuicios como una petición adicional de la pretensión de anulación del

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

acto o de cese de la actuación constitutiva de vía de hecho, siempre claro está que los daños consten probados en autos».

En definitiva, la solicitud de indemnización puede constituir una pretensión autónoma e independiente, que es consecuencia de los daños y perjuicios ocasionados por el funcionamiento de los servicios públicos ([artículos 106.2 de la CE](#), 139 y siguientes de la [Ley 30/1992](#), y 32 y siguientes de la [Ley 40/2015](#)). Pero también puede ser una pretensión subordinada, de carácter accesorio a la anulación del acto administrativo impugnado, cuando la indemnización de los daños y perjuicios suponga la única medida para lograr el pleno restablecimiento de la situación jurídica perturbada por el acto administrativo contrario al ordenamiento jurídico ([artículos 31.2 y 71.1.b\)](#) de la [LJCA](#)).”

En el cas que ens ocupa, la jutgessa a quo considera que la petició feta per la part recurrent no era conseqüència de la nul·litat de l'acte, sinó que la tracta com a una pretensió autònoma. La part actora quan interposa el recurs en via administrativa peticiona la readmissió i també fa esment a que fa reserva de reclamació de danys i perjudicis en el supòsit que sigui desestimada la seva pretensió.

Si anem a la demanda, la pretensió d'indemnització no la realitza lligada a la nul·litat de l'acte de manca de perllongament, com bé considera la jutgessa a quo, sinó com a substitutiva de la petició de readmissió. Literalment diu “ Subsidiàriament, es condemni a l'administració a reparar els danys i perjudicis causats a l'actor en la quantia econòmica equivalent al triple de les retribucions bàsiques prenent com a referència les meritades a l'últim mes del servei actiu i que engloba la plenitud dels conceptes indemnitzatoris, inclosos, els interessos, quines quantitats, de ser estimades, s'hauran de ventilar en fase d'execució de sentència.

Per tant, la part actora està realitzant una pretensió que substitueix a la principal i arribats a aquest extrem considero que no seria possible atendre-la ja que no es va plantejar com a tal en la via administrativa, com bé entén la jutgessa a quo.

La part recurrent, com assenyala la STS de 20 de febrer del 2020 confon els dos conceptes indemnitzatoris, o bé no els pretén degudament, ja que en la pètica formulada hauria d'haver demanat la readmissió i juntament la reparació del dany en forma d'indemnització de danys i perjudicis a l'empara del que disposa a l'article 65.3 LJCA.

Cinquè. Abstenció del Secretari General de l'Ajuntament i de la Cap de Recursos Humans

La part apel·lant manifesta que la sentència no ha realitzat una deguda valoració de la qüestió plantejada .

La sentència que s'apel·la desestima les al·legacions en aquest sentit, per entendre, respecte al Secretari General, que no va emetre cap informe en

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

l'expedient. I efectivament és així. Ja en via de recurs només es centra en la cap de recursos humans.

I respecte a la cap de Recursos Humans la jutjadora a quo considera que el fet que de les actuacions dutes a terme per part de la Intervenció afectin a la tasca feta per la mateixa i que la cap de Recursos Humans s'abstingués en l'expedient no té perquè fonamentar la causa de recusació prevista a l'article 23 c), és a dir, enemistat manifesta, doncs de la lectura de les actuacions que consten aportades estem davant de diferents criteris a l'hora de decidir sobre els complements i no pas sobre fets que puguin donar lloc a una enemistat manifesta. Així com que la causa de recusació no es va plantejar durant el procediment, sinó una vegada dictada la resolució.

I en aquest sentit s'ha de confirmar la decisió de primera instància acollint els arguments donats en la mateixa, afegint el text que marca l'article 24.1 Llei 40/2015, 1 d'octubre disposa " 1. *En los casos previstos en el artículo anterior, podrá promoverse recusación por los interesados en cualquier momento de la tramitación del procedimiento*" juntament amb el fet que una vegada admesa l'abstenció de la cap de recursos humans per resolució de data 3 de maig del 2021 ja no van intervenir en el procediment, emetent l'informe al recurs de reposició la cap de Secció de Personal de l'Ajuntament en data 3 de maig de 2021.

Entenem que la sentència dictada en primera instància dona resposta a les qüestions plantejades doncs manté que estem davant de diferències de criteri, afegint que les mateixes van ser degudament resoltes, algunes de les quals acollint les recomanacions fetes pel mateix interventor.

Cinquè.- Motivació de les causes de denegació. Causes econòmiques.

La STS de 18 de enero de 2021 (RC. 3474/2019), *ens diu* "

" FUNDAMENTOS DE DERECHO

La sentencia recurrida

El presente recurso de casación se interpone contra la Sentencia dictada por la Sala de nuestro orden jurisdiccional del Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, que desestimó el recurso de apelación interpuesto, a su vez, contra la Sentencia, de 10 de mayo de 2016, del Juzgado de lo Contencioso administrativo núm. 2 de Alicante, que había desestimado el recurso contencioso administrativo.

El acto administrativo impugnado en el recurso contencioso administrativo seguido ante el Juzgado citado era la Resolución de 31 de agosto de 2009, del Ayuntamiento de San Juan (Alicante), ampliada en dicho recurso a la de 14 de julio de 2010, que acordó declarar la jubilación forzosa del ahora recurrente, que pasa, en consecuencia, a la situación de pensionista a partir del día 9 de septiembre de 2009.

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

La sentencia de la Sala, que ahora se impugna, señala que << (...) las STS de 19.9.2011, recurso 454/2009 , y 10.3.2010, recurso 18/2008 , se han manifestado en el mismo sentido que la sentencia impugnada, teniendo en cuenta que no ha existido un desarrollo posterior a la Ley 7/2007 en el ámbito de la Administración del Estado, aplicable a los funcionarios de habilitación con carácter nacional, tal como exige dicho art.67.3 del citado texto legal.

En cuanto a la motivación de la resolución impugnada de 31.8.2009 ha de darse por suficiente, al permitir expresar las razones conforme al art.54.1.a de la Ley 30/1992 , para la denegación de la prórroga que han permitido al actor poder impugnarla en vía judicial.

Respecto a la congruencia de la sentencia, aunque sea cierto que no ha valorado la sentencia la Recomendación del Sindic de Greuges que interesaba la revocación de la resolución de 31.8.2009, también es cierto que la sentencia contiene una desestimación tácita de dicha alegación, además de que quedaba el expediente abierto ante el Sindic de Greuges pendiente de lo que se resolviera en el presente recurso contencioso-administrativo (oficio de 4.5.2010).>>

La identificación del interés casacional

El interés casacional del recurso ha quedado delimitado, a tenor de lo acordado mediante Auto de esta Sala Tercera (Sección Primera), de 16 de diciembre de 2019, a la siguiente cuestión:

<<(…) precisamos que la cuestión en la que se entiende que existe interés casacional objetivo para la formación de jurisprudencia es el contenido del deber de motivación de la resolución de jubilación forzosa, en particular, si esa motivación puede estar basada en la aportación concreta del funcionario al servicio público prestado y la consecución de los fines encomendados o habrá de ser necesariamente objetiva, y si, en su caso, es necesario seguir el procedimiento para dirimir y depurar las conductas que se le imputen>>.

También identificamos las normas jurídicas que, en principio, deben ser objeto de interpretación, refiriéndonos a los artículos 54.1.a) de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, y 35.1.a) de la Ley 39/2015, de 1 de octubre.

El precedente de la Sala sobre la misma cuestión de interés casacional

La cuestión que suscita el interés casacional en el presente recurso, y que hemos relacionado en el anterior fundamento, ya ha sido resuelta por esta Sala, con posterioridad a la admisión del recurso de casación, en Sentencia de 22 de diciembre de 2020, dictada en el recurso de casación n.º 2029/2019, en el que se suscitaba una cuestión de intereses casacional sustancialmente igual a la planteada en el presente recurso de casación. De modo que por razones de igualdad en la aplicación de la Ley (artículo 14 de la CE), de seguridad jurídica (artículo 9.3 de la CE), y de la coherencia de nuestra propia doctrina jurisprudencial, debemos ahora reiterar lo que entonces declaramos.

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

En la expresada sentencia declaramos que la prolongación en la permanencia en el servicio activo a instancia del funcionario que vaya a alcanzar la edad legal de jubilación está regulada en el artículo 67.3 de la Ley 7/2007, de 12 de abril, por la que se aprueba el Estatuto Básico del Empleado Público (que hoy reproduce el actualmente vigente artículo 67.3 del Real Decreto Legislativo 5/2015, de 30 de octubre, por el que se aprobó el Texto Refundido del Estatuto Básico del Empleado Público), en el que se dispone:

"[...] la jubilación forzosa se declarará de oficio al cumplir el funcionario los sesenta y cinco años de edad. No obstante, en los términos de las Leyes de Función Pública que se dicten en desarrollo de este Estatuto, se podrá solicitar la prolongación de la permanencia en el servicio activo como máximo hasta que se cumpla setenta años de edad. La Administración Pública competente deberá de resolver de forma motivada la aceptación o denegación de la prolongación. De lo dispuesto en los dos párrafos anteriores quedarán excluidos los funcionarios que tengan normas estatales específicas de jubilación".

Esta previsión, señalamos, es notablemente diferente a la anteriormente establecida en el artículo 33 de la Ley 30/1984, tras su modificación por el artículo 107 de la Ley 13/1996, de 30 de diciembre, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social. En efecto, dicho precepto establecía un derecho para el funcionario, pudiendo la Administración únicamente fundar la denegación de la petición de prolongación de la permanencia en el servicio activo en base a sólo dos circunstancias: la carencia del requisito de la edad o el incumplimiento por el interesado del plazo de petición.

Por el contrario, el artículo 67.3 del Texto Refundido del Estatuto Básico del Empleado Público sólo dispone que "el funcionario pueda solicitar la prolongación", correspondiendo a la Administración competente "resolver de forma motivada la aceptación o denegación de la prolongación". Por tanto, la Administración competente está facultada para apreciar las causas que concurren en cada caso concreto y, conforme a ellas, aceptar o denegar la prolongación, lo que exige necesariamente una motivación adecuada, pero excluye, también, que existan causas tasadas de denegación, como ocurría con la normativa anterior.

En definitiva, la denegación podrá fundarse en cualquier circunstancia que concorra en el supuesto de que se trate, "apreciada discrecionalmente por la Administración", si bien, como es lógico, para que no exista arbitrariedad en la decisión, la Administración deberá justificar adecuadamente su actuación. En este sentido nos hemos pronunciado reiteradamente, así, en la sentencia de 14 de marzo de 2018 (rec. casación núm. 3018/2015), reiterando la doctrina establecida en las sentencias de 3 de diciembre de 2012 (rec. cas. núm. 976/2012) y de 20 de diciembre de 2011 (rec. cas. núm. 6087/2010), y las que en ellas se citan, en el sentido de que la prolongación del servicio activo prevista en el art. 67.3 del EBEP "[...]es un derecho subjetivo condicionado a que las necesidades organizativas de la Administración hagan posible su ejercicio; pero recae sobre dicha Administración la carga de justificar esas necesidades organizativas que deben determinar la concesión o denegación de la

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

prolongación. La obligación de la Administración de motivar en todo caso, tanto si es favorable como si no, la decisión sobre la prolongación de permanencia en servicio activo solicitada por el funcionario en función de unas necesidades de la organización, implica que las necesidades que se citen como fundamento de la decisión que se adopte sean ajustadas a la realidad y que se pruebe su existencia [...]". Y en nuestra sentencia de 6 de febrero de 2017 (rec. cas. núm. 2155/2015) hemos precisado que esta doctrina es aplicable también cuando la denegación de la prolongación de permanencia en el servicio activo, en un caso semejante al que enjuiciamos ahora, respecto a un funcionario del Cuerpo Superior de Inspectores de Hacienda del Estado, se basó en circunstancias relativas al inadecuado "[...] nivel de calidad de desempeño de las funciones y tareas asignadas, el volumen de carga de trabajo y los resultados obtenidos estaban claramente por debajo de los correspondientes [...]" a los parámetros usuales en un puesto de trabajo del tipo que venía ocupando el recurrente. En definitiva, es perfectamente válida la ponderación, en la resolución administrativa sobre prolongación en la permanencia de servicio activo, de elementos individualizados basados en el trabajo desempeñado anteriormente por el funcionario solicitante, y que se valore su nivel de adecuación a los estándares de calidad y volumen de trabajo en el respectivo puesto de trabajo, así como si la contribución que pueda realizar a la consecución de los objetivos y metas propios del departamento, tanto en términos de calidad como cuantitativos, resulta positiva para los intereses públicos. Obviamente, esta decisión deberá estar suficientemente motivada, pero ello no significa que valoraciones negativas de este tipo puedan resultar arbitrarias por el simple hecho de que hayan estado precedidas de eventuales medidas disciplinarias, puesto que nada tiene que ver, en principio, un rendimiento deficiente o no acorde con lo esperable de un funcionario de determinado nivel y experiencia, con la comisión de una falta disciplinaria.

En consecuencia, en la citada sentencia de 22 de diciembre de 2020 fijamos como respuesta a la cuestión interés casacional << que la motivación de la decisión de la Administración respecto a la solicitud de un funcionario público sobre prolongación de la permanencia en el servicio activo, ex art. 67.3 EBEP, que deberá ajustarse a las previsiones al respecto de las leyes de Función Pública que se dicten en desarrollo del Estatuto Básico del Empleado Público, no está limitada necesariamente a razones de índole estrictamente organizativa, estructural o de planificación de recursos humanos, sino que también puede sustentarse en la valoración de la aportación concreta del funcionario al servicio público prestado y a la consecución de los fines encomendados, debiendo incorporar en todo caso la motivación necesaria >>.

La aplicación de nuestra doctrina al caso examinado. "

A efectes de motivació hem de distingir dos aspectes que es posen damunt de la taula. El primer afectaria a la raó que fonamentaria la denegació de la pròrroga i l'altre impactaria sobre les raons que argüeix la part actora per entendre que s'hauria de concedir el perllongament.

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

La sentència examina ambdues. Així considera que l'acte està degudament motivat fonamentant-se en raons organitzatives i de racionalització dels recursos humans per a la contenció de la despesa pública i que d'acord amb la documental aportada per la part demandada a l'acte de la vista no queda acreditat que la tasca o funció de fiscalització i control no s'hagi dut a terme degudament.

I per arribar a aquesta conclusió té en compte, principalment documental aportada amb la contestació a la demanda, és a dir, en l'acte de la vista, documental que la part apel·lant posa en dubte en el recurs d'apel·lació tant pel que fa a la seva autenticitat com pel que fa al seu contingut.

Estem, per tant, davant de la revisió de la prova admesa i practicada en primera instància. Al respecte hem de tenir en compte que la valoració de la prova practicada correspon al jutge d'instància i que per tal que el recurs d'apel·lació pugui prosperar correspon a l'apel·lant acreditar que en la seva valoració ha incorregut en error patent, arbitrarietat o omissions; o bé que ha arribat a conclusions contradictòries o que no ha observat les regles de la sana crítica. Al respecte cal assenyalar que s'entén que el/la jutjador/ora viola les regles de la sana crítica quan segueix un criteri contrari als dictats de la lògica o del raciocini humà, la qual cosa no ha succeït en aquest cas. L'òrgan decisor està dotat d'una facultat d'apreciació o llibertat de judici, només limitada per les regles de la sana crítica, que si bé no estan catalogades, ni són susceptibles d'enunciació, s'entenen violades quan es segueix un criteri contrari als dictats de la lògica o del raciocini humà.

I aquests aspectes no es donen en el cas que ens ocupa. La part apel·lant pretén que aquesta Sala torni a avaluar o examinar la documental aportada, extrem que ja es va fer en primera instància i de forma deguda doncs es va considerar l'informe emès per la cap de secció de l'Administració de Personal d'acord amb el qual consta que el lloc de treball de viceinterventor/a està vacant i que no ha hagut nous nomenaments o canvis motivats per la jubilació del recurrent i informe de l'actual interventora posant de manifest que s'han dut a terme totes les tasques fiscalitzadores i de control intern manades per la normativa. Tenint en compte aquests ítems ham de concloure que l'argumentació donada per la jutgessa és i raonada i raonable de la prova juntament amb el fet que la part actora no va procedir a la impugnació de la documental presentada a l'acte de la vista; no podent, ara en recurs d'apel·lació fer-ho.

S'ha d'afegir que la part apel·lant realitza una sèrie d'al·legacions que impliquen la introducció de fets nous. Així addueix una pretesa manca de competència de la viceinterventora que va assumir, provisionalment, les funcions o tasques del recurrent i es posa en dubte la viabilitat jurídica dels resultats dels controls fets amb posterioritat, fent una descripció i enumeració de diferents àmbits sobre els

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

quals s'ha dut a terme aquesta fiscalització. Al respecte la part apel·lant, sembla que pretengui que en aquesta instància s'entri a examinar cada una de les actuacions realitzades i la seva conformitat, no sent objecte ni del procediment seguit en primera instància, ni molt menys d'aquesta segona. No es tracta de fiscalitzar l'actuació duta a terme en els dits àmbits ni fer pronunciament sobre les denunciades irregularitats, sinó tenir acreditat el fet que s'han dut a terme, sense poder entrar en el seu contingut ja que excedeix amb escreix de l'objecte d'aquest procediment.

També es posa en dubte la imparcialitat de l'informe emès per la Interventora actual i que es va adjuntar en l'acte de la vista, respecte del qual ja hem argumentat sobre la regulació de l'admissió de la prova i en darrer terme, dir el mateix respecte a les al·legacions o argumentacions referides a la manca de decisions preses respecte a obtenir major eficàcia o estalvi en la reorganització de l'organització municipal.

Cal tenir en compte que d'acord amb els informes que fonamenten la denegació s'al·ludeix, com bé indica la sentència, a raons de contenció de la despesa pública i que a la vegada no ha quedat acreditat, d'acord amb la documental aportada amb la contestació a la demanda, que la manca de pròrroga en el càrrec de l'actor no hagi afectat a la funció de control que té encomanada la Intervenció.

En darrer terme, afegir que si acudim al Pla de Racionalització en matèria de jubilació anticipada MGN 30/1/2019 es disposa “ 3. *La mitjana d'edat de la plantilla de l'Ajuntament de Girona, ja supera els 50 anys, la qual cosa té dues implicacions importants, l'envelliment del personal i l'elevat cost en el pagament del complement per antiguitat. L'aprovació d'un pla de racionalització de recursos humans, minoraria les despeses de personal, primer, pel que fa a l'antiguitat, segon, perquè contribuiria a o canvis de lloc que permeten crear places, i tercer, per la desaparició de complements i graus personals.*

4. S'estableix la necessitat de definir amb caràcter excepcional, en el marc d'un programa de racionalització o adequació dels recursos humans, les necessitats d'aquest Ajuntament en matèria de jubilació anticipada determinant així com a objectiu prioritari necessari aprovar un pla de racionalització dels recursos humans de l'Ajuntament de Girona, i incentivar la jubilació voluntària del personal que permeti reorganitzar els serveis que existeixen, redissenyar nous serveis i llocs de treball prioritzant les noves necessitats de personal, per aconseguir l'objectiu final, que no és altre que una gestió més eficient i l'adaptació als canvis de la situació econòmica. (..)

7. L'edat de jubilació forçosa del personal al qual afecta el present acord/conveni serà la legalment establerta, llevat que no es compti amb el període de carència suficient per accedir a la prestació”.

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

A la previsió vista afegir les dades facilitades en la contestació a la demanda relatives al número de jubilacions anticipades i les forçoses, sent significatiu: a l'any 2020 8 jubilacions forçoses i 15 anticipades i a l'any 2021 6 jubilacions forçoses i 8 anticipades, implicant durant els exercicis 2019 i 2020 (31 jubilacions) un estalvi a la corporació de la 384.586, 13 euros. Alhora que la plaça ocupada pel recurrent es va proveir pel sistema establert, mentre que no s'ha cobert el lloc de viceinterventor/a.

En aquest sentit la STS1814/2020 de 22 desembre del 2020 disposa “

QUINTO.- El juicio de la Sala.

La prolongación en la permanencia en el **servicio activo** a instancia del **funcionario** que vaya a alcanzar la edad legal de **jubilación** está regulada en el [artículo 67.3 de la Ley 7/2007, de 12 de abril](#), por la que se aprueba el Estatuto Básico del **Empleado Público** (que hoy reproduce el actualmente vigente [artículo 67.3 del Real Decreto Legislativo 5/2015, de 30 de octubre](#), por el que se aprobó el Texto Refundido del Estatuto Básico del **Empleado Público**), en el que se dispone:

"[...] la **jubilación** forzosa se declarará de oficio al cumplir el **funcionario** los sesenta y cinco años de edad. No obstante, en los términos de las Leyes de Función Pública que se dicten en desarrollo de este Estatuto, se podrá solicitar la prolongación de la permanencia en el **servicio** activo como máximo hasta que se cumpla setenta años de edad. La Administración Pública competente deberá de resolver de forma motivada la aceptación o denegación de la prolongación. De lo dispuesto en los dos párrafos anteriores quedarán excluidos los **funcionarios** que tengan normas estatales específicas de **jubilación**".

Esta previsión es notablemente diferente a la anteriormente establecida en el [artículo 33 de la Ley 30/1984](#), tras su modificación por el [artículo 107 de la Ley 13/1996, de 30 de diciembre](#), de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social. En efecto, dicho precepto establecía un derecho para el **funcionario**, pudiendo la Administración únicamente fundar la denegación de la petición de prolongación de la permanencia en el **servicio** activo en base a sólo dos circunstancias: la carencia del requisito de la edad o el incumplimiento por el interesado del plazo de petición.

Por el contrario, el [artículo 67.3 del Texto Refundido del Estatuto Básico del Empleado Público](#) sólo dispone que "el **funcionario** pueda solicitar la prolongación", correspondiendo a la Administración competente "resolver de forma motivada la aceptación o denegación de la prolongación". Por tanto, la Administración competente está facultada para apreciar las causas que concurren en cada caso concreto y, conforme a ellas, aceptar o denegar la prolongación, lo que exige necesariamente una motivación adecuada, pero excluye, también, que existan causas tasadas de denegación, como ocurría con la normativa anterior.

En definitiva, la denegación podrá fundarse en cualquier circunstancia que concurra en el supuesto de que se trate, apreciada discrecionalmente por la Administración, si bien, como es lógico, para que no exista arbitrariedad en la decisión, la Administración deberá justificar adecuadamente su actuación. En este sentido nos hemos pronunciado reiteradamente, así, en la sentencia [de 14](#)

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar:
<https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html>

Codi Segur de Verificació:

Data i hora
24/04/2025
11:31

Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;

de marzo de 2018 (rec. casación núm. 3018/2015), reiterando la doctrina establecida en las sentencias de 3 de diciembre de 2012 (rec. cas. núm. 976/2012) y de 20 de diciembre de 2011 (rec. cas. núm. 6087/2010), y las que en ellas se citan, en el sentido de que la prolongación del **servicio** activo prevista en el art. 67.3 del EBEP "[...]es un derecho subjetivo condicionado a que las necesidades organizativas de la Administración hagan posible su ejercicio; pero recae sobre dicha Administración la carga de justificar esas necesidades organizativas que deben determinar la concesión o denegación de la prolongación. La obligación de la Administración de motivar en todo caso, tanto si es favorable como si no, la decisión sobre la prolongación de permanencia en **servicio** activo solicitada por el **funcionario** en función de unas necesidades de la organización, implica que las necesidades que se citen como fundamento de la decisión que se adopte sean ajustadas a la realidad y que se pruebe su existencia [...]". Y en nuestra sentencia de 6 de febrero de 2017 (rec. cas. núm. 2155/2015) hemos precisado que esta doctrina es aplicable también cuando la denegación de la prolongación de permanencia en el **servicio** activo, en un caso semejante al que enjuiciamos ahora, respecto a un **funcionario** del Cuerpo Superior de Inspectores de Hacienda del Estado, se basó en circunstancias relativas al inadecuado "[...] nivel de calidad de desempeño de las funciones y tareas asignadas, el volumen de carga de trabajo y los resultados obtenidos estaban claramente por debajo de los correspondientes [...]" a los parámetros usuales en un puesto de trabajo del tipo que venía ocupando el recurrente. En definitiva, es perfectamente válida la ponderación, en la resolución administrativa sobre prolongación en la permanencia de **servicio** activo, de elementos individualizados basados en el trabajo desempeñado anteriormente por el **funcionario** solicitante, y que se valore su nivel de adecuación a los estándares de calidad y volumen de trabajo en el respectivo puesto de trabajo, así como si la contribución que pueda realizar a la consecución de los objetivos y metas propios del departamento, tanto en términos de calidad como cuantitativos, resulta positiva para los intereses públicos. *Obviamente, esta decisión deberá estar suficientemente motivada, pero ello no significa que valoraciones negativas de este tipo puedan resultar arbitrarias por el simple hecho de que hayan estado precedidas de eventuales medidas disciplinarias, puesto que nada tiene que ver, en principio, un rendimiento deficiente o no acorde con lo esperable de un **funcionario** de determinado nivel y experiencia, con la comisión de una falta disciplinaria.*

SEXTO.- La fijación de doctrina jurisprudencial.

*En atención a lo expuesto, hemos de fijar doctrina jurisprudencial en el sentido de declarar que la motivación de la decisión de la Administración respecto a la solicitud de un **funcionario público** sobre prolongación de la permanencia en el **servicio** activo, ex art. 67.3 EBEP, que deberá ajustarse a las previsiones al respecto de las leyes de Función Pública que se dicten en desarrollo del Estatuto Básico del **Empleado Público**, no está limitada necesariamente a razones de índole estrictamente organizativa, estructural o de planificación de recursos humanos, sino que también puede sustentarse en la valoración de la aportación concreta del **funcionario** al **servicio** público prestado y a la consecución de los fines encomendados, debiendo incorporar en todo caso la motivación necesaria."*

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar:
<https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html>

Codi Segur de Verificació:

Data i hora
24/04/2025
11:31

Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;

Per tant, i fent aplicació de l'esmentada doctrina i de la prova que es va aportar i valorar en primera instància aquesta Sala entén que queda degudament fonamentada la denegació.

Sisè. Principi igualtat

Al respecte s'ha de dir que la sentència raona el perquè es considera que no s'ha vulnerat el principi d'igualtat fonamentant-ho en el fet que el Tresorer no estava en la mateixa situació que l'Interventor. I aquesta base fàctica ha quedat acreditada ja que no es comptava amb ningú que pogués fer les seves funcions i que només peticionava un any més de perllongament, fins al 66 anys; estem davant de situacions jurídiques diferents.

Setè. Desviació de poder

La sentència resolt aquesta qüestió degudament en la mesura que ha quedat acreditat, com ja hem raonat a més, que la resolució denegatòria s'adequa a dret ja que es fonamenta en criteris generals establerts en el Pla de Racionalització afectant a tota la plantilla, i no especialment dirigits al recurrent. A la vegada s'ha acreditat que els controls financers de determinats serveis es va dur a terme i en darrer terme i respecte a possibles expedients disciplinaris, sense desconèixer l'existència dels mateixos, com bé assenyala la sentència d'instància el seu sol fet no pot dur a l'arbitrarietat de la resolució denegatòria de la perllongament, ja que la resolució denegatòria es fonamenta en les previsions del Pla de Racionalització que fixa la jubilació a l'edat legalment establerta.

Vuitè. Costes

D'acord amb l'article 139 Llei 29/98, 13 juliol no imposable les costes processals per entendre que el cas presentava dubtes de dret i de fet.

D'acord amb el que s'ha exposat, la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (secció quarta) decideix:

Decisió

1er. Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del senyor _____ contra la sentència dictada pel Jutjat contenciós administratiu num 1 de Girona en el procediment abreujat num 198/21 de data 7 de febrer del 2022 per la qual es desestima el recurs contenciós administratiu

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

contra el decret de l'Alcaldia de Girona de 7 de maig del 2021 per la qual es desestimava el recurs de reposició interposat contra el decret desestimant la sol·licitud de perllongament del servei actiu fins a l'acompliment dels 70 anys.

2n. No imposar les costes processals.

Notifiqueu aquesta sentència que no és ferma.

Contra aquesta resolució es pot interposar un **recurs de cassació** davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem.

El recurs s'ha de preparar davant d'aquest òrgan judicial en el termini de **trenta dies** a partir de l'endemà de la notificació d'aquesta resolució. Estan legitimats per preparar-lo els que hagin estat part en el procés o ho haurien d'haver estat, de conformitat amb l'article 89.1 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (LRJCA).

L'Acord de 20 d'abril de 2016 de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, publicat al BOE núm. 162, de 6 de juliol de 2016, estableix l'extensió màxima i altres condicions extrínseques dels escrits processals referits al recurs de cassació.

D'acord amb el que estableix la DA 15a de la Llei orgànica del poder judicial (LOPJ), per interposar el recurs és necessari constituir un dipòsit de 50 euros en el compte de dipòsits i consignacions d'aquest òrgan judicial, i acreditar-ho degudament. De conformitat amb la mateixa Llei, estan exempts de constituir aquest dipòsit els qui tinguin reconegut el benefici de la justícia gratuïta (article 6.5 de la Llei 1/1996, de 10 de gener), i, d'acord amb l'apartat 5è de la mateixa DA, el Ministeri Fiscal, l'Estat, les comunitats autònomes, les entitats locals i els organismes autònoms que en depenen.

Si no es compleixen aquests requisits, no es podrà admetre el recurs.

Així ho manem i ho signem.

Els magistrats

Podeu consultar l'estat del vostre expedient a l'àrea privada de sejudicial.gencat.cat.

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	

Les persones interessades queden informades que les seves dades personals s'han incorporat al fitxer d'assumpes de l'oficina judicial, sota la custòdia i responsabilitat d'aquesta, on es conservaran amb caràcter confidencial i es tractaran amb la màxima diligència.

Així mateix, queden informades que les dades que conté aquesta documentació són reservades o confidencials i que el tractament que se'n pugui fer queda sotmès a la legalitat vigent.

Les parts han de tractar les dades personals que coneguin a través del procés de conformitat amb la normativa general de protecció de dades. Aquesta obligació incumbeix als professionals que representen i assisteixen les parts, així com a qualsevol altra persona que intervingui en el procediment.

L'ús il·legítim de les dades pot donar lloc a les responsabilitats establertes legalment.

Amb relació al tractament de les dades amb finalitat jurisdiccional, els drets d'informació, accés, rectificació, supressió, oposició i limitació s'han de tramitar conforme a les normes que siguin aplicables en el procés en què s'obtinguin les dades. Aquests drets s'han d'exercir a l'òrgan o oficina judicial en què es tramita el procediment i n'ha de resoldre la petició qui en tingui la competència atribuïda en la normativa orgànica i processal.

Tot això de conformitat amb el Reglament EU 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, la Llei orgànica 3/2018, de 6 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el capítol I bis del títol III del llibre III de la Llei orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del poder judicial.

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html		Codi Segur de Verificació:
Data i hora 24/04/2025 11:31	Signat per Raga Marimon, Montserrat; Maestre Salcedo, Andrés; García Muñoz, Pedro Luis; Muñoz Cortes, Jorge Rafael;	